

Christophe Devisscher Quartet

A Fisherman's Tale

Hij is al enige tijd actief, maar het blijft natuurlijk wel opvallend dat bassist Christophe Devisscher als leider pas debuteert op z'n vierenveertigste. Een carte blanche van het Brusselse Jazz Station in 2014 leidde tot het oprichten van zijn eigen kwartet en nu ook een eerste album, dat zowel nieuwe composities bevat als werk dat eigenlijk al jarenlang op de plank lag te wachten. De tijd was er duidelijk rijp voor.

Devisscher heeft er best een ferm parcours opzitten. Zo was hij ooit het basanker van het Alexi Tuomarila Quartet, een band die ooit op de rand van de doorbraak stond maar plots geen steun meer kreeg van het label, en was ook jarenlang te zien aan de zijde van de Luxemburgse vibrafonist Pascal Schumacher. Maar er is meer: samenwerkingen met Frank Deruytter, Bart Defoort, recent nog een duoplaat met Carlo Nardoza en vanalles met zijn vrouw, de Australische zangeres Kristen Cornwell, met wie hij het label Cornfish uit de grond stampte. Voor zijn kwartet verzamelde hij tenorsaxofonist Frank Deruytter, pianist Christian Mendoza en drummer Dré Pallemmaerts rond zich, een band die speelt als een hechte eenheid die al jarenlang bezig is.

En het doet eigenlijk ook wel deugd om nog eens een plaat te horen die resoluut de kaart van de akoestische jazz trekt en uitpakt met een vrij klassieke combinatie van uptempo en midtempo stukken, en ballades. Klassiek, maar daarom nog niet duf, want de band heeft duidelijk z'n eigen identiteit en samenhang, hoeft niet zo noodzakelijk uit te pakken met technische virtuositeit of compositorische complexiteit. Zo zijn "Slapdash" en "Oy" opgebouwd rond erg eenvoudige ideeën, motieven die fungeren als ruggengraat. In het eerst spelen Deruytter en Devisscher gezapig met een handvol noten, terwijl Mendoza er zacht en elegant rond dwaalt en Pallemmaerts ook al van de eenvoud een kunst maakt. Het resultaat is een warme, ongecompliceerde groove in lichte slow motion.

In "Oy" is het Mendoza's draaiende figuur in het lage register die de muziek stuwt met een filmische drive en gaandeweg opengebroken wordt met een start/stop-aanpak en speelse interactie. Elders duiken er ook introspectieve momenten op. Voor "Nominal Velocity" zoekt Deruytter het bij het gevoeligst aangeblazen register. Nog mooier is het tedere titelnummer, waarin Devisscher zelf zorgt voor een even ingetogen als intens solomoment. Afsluiter "Lullaby" creëert dan weer een meer romantische, wat melige sfeer, maar dan wel met een melodie die van een evergreen had kunnen zijn.

Hoe knap die composities ook uitgevoerd worden, het zijn de meer uptempo stukken die de sterkste indruk nalaten. In "Ind & Em" laten Devisscher en Pallemmaerts de muziek echt dansen, terwijl

Deruytter soleert met gierende pieken, meer Potter dan Lovano, en Mendoza uitblinkt in iele hoogtes. Nog beter zijn het gedreven en strak uitgevoerde “Belly Buttons”, een showcase voor Deruytter, die de contouren van een hooggebergte lijkt te volgen, en “La Mariposa”, waarin de vier aan het heupwiegen slaan met een rotaanstekelijke, latingetinte vibe.

Kortom, variatie troef. A Fisherman’s Tale is misschien niet de meest vernieuwende, ‘hippe’ of eclectische plaat die ons de laatste tijd in de schoot viel, maar de eerder traditionele aanpak wordt wel gecompenseerd door een persoonlijke uitdieping van die sound. Dit is een kwartet dat er staat, met empathie speelt en waarin elke schakel een fundamentele bijdrage levert aan het groepsgeluid. En dat is echt niet zo eenvoudig als het klinkt.

Het kwartet is op dit ogenblik bezig aan een concertreeks via JazzLab Series en speelt deze week in Alseberg (22/3, CC de Meent), Gent (24/3, Handelsbeurs) en Mol (25/3, Zaal Ootello). Meer info [HIER](#).